YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

11 päivänä joulukuuta 2008 *

Asiassa C-387/07,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Tribunale di Ancona (Italia) on esittänyt 26.7.2007 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.8.2007, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

MI.VER Srl ja

Daniele Antonelli

vastaan

Provincia di Macerata,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris (esittelevä tuomari) ja C. Toader,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.9.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Provincia di Macerata, edustajanaan procuratore L. Filippucci,

– Italian hallitus, asiamiehenään I. M. Braguglia, avustajanaan avvocato dello Stato G. Fiengo,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels ja Y. de Vries,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään J.-B. Laignelot ja D. Recchia,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EYVL L 284, s. 1; jäljempänä direktiivi 75/442), sekä jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta 3.5.2000 tehdyn komission päätöksen 2000/532/EY (EYVL L 226, s. 3) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa MI.VER Srl (jäljempänä MI.VER) ja Antonelli nostivat kanteen Provincia di Maceratan (Maceratan maakunta) antamasta maksumääräyksestä, joka perustui 18.11.2005 laadittuun pöytäkirjaan, jossa todettiin, että jätteistä annetun direktiivin 91/156/ETY, vaarallisista jätteistä annetun direktiivin 91/689/ETY ja pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun direktiivin 94/62/EY täytäntöönpanosta annetun asetuksen nro 22 (decreto legislativo n° 22, attuazione delle direttive 91/156/CEE sui rifiuti, 91/689/CEE sui rifiuti pericolosi e 94/62/CE sugli imballaggi e sui rifiuti di imballaggio) (GURI nro 38, 15.2.1997, Supplemento ordinario), sellaisena kuin se on muutettuna 8.11.1997 annetulla asetuksella nro 389 (GURI nro 261, 8.11.1997; jäljempänä asetus nro 22/97), 15 §:ää on rikottu.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön säännöstö

3 Direktiivin 75/442 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ’jätteellä’ mitä tahansa liitteessä I esitetyissä luokissa mainittua ainetta tai esinettä, jonka haltija hävittää, aikoo hävittää tai on velvollinen hävittämään,

Komissio laatii 18 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti viimeistään 1 päivänä huhtikuuta 1993 luettelon jätteistä, jotka kuuluvat liitteessä I lueteltuihin luokkiin. Luettelo tarkastetaan määräajoin ja uudistetaan tarvittaessa saman menettelyn mukaisesti;

b) ’tuottajalla’ jokaista, jonka toiminta tuottaa jätettä (’alkuperäinen tuottaja’) tai joka suorittaa esikäsittelyä, sekoittamista tai muunlaista toimintaa, jonka tuloksena kyseisen jätteen laatu tai koostumus muuttuu;

c) ’haltijalla’ jätteen tuottajaa, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka hallussa jäte on;

d) ’jätehuollolla’ jätteen keräilyä, kuljetusta, hyödyntämistä ja huolehtimista, mukaan lukien tämän toiminnan valvonta ja käsittelypaikkojen jälkihoito;

e) ’huolehtimisella’ mitä tahansa liitteessä II A mainittuja toimintoja;

f) ’hyödyntämisellä’ mitä tahansa liitteessä II B mainittua toimintaa;

g) ’keräilyllä’ jätteen keräystä, lajittelua tai järjestelyä kuljetusta varten.”

4 Direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja

käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle ja erityisesti, että

– ei vaaranneta vesiä, ilmaa, maaperää ja kasveja sekä eläimiä;

– ei tuoteta melu- tai hajuhaittoja;

– ei vahingoiteta haitallisesti maaseutua tai erityisalueita.

Jäsenvaltioiden on myös toteutettava tarvittavat toimenpiteet jätteiden hylkäämisen, upottamisen tai valvomattoman huolehtimisen estämiseksi.”

5 Direktiivin 75/442 liitteessä II A luetellaan jätteiden huolehtimistoimet, joihin kuuluu varastoiminen ennen toimittamista johonkin muista huolehtimistoimista ”lukuun ottamatta väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta”. Direktiivin liitteessä II B, jossa luetellaan hyödyntämistoimet, mainitaan samoin varauksin jätteen varastoiminen ennen sen toimittamista johonkin muista hyödyntämistoimista.

6 Komissio antoi päätöksellään 2000/532 direktiivin 75/442 1 artiklan a alakohdan ja vaarallisista jätteistä 12.12.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY (EYVL L 377, s. 20) 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti laaditun jäteluettelon. Tässä luettelossa, joka on kyseisen päätöksen liitteenä, jätteet luokitellaan jätenimikkeittäin, joita vastaa koodi. Jätenimikettä ”sekalaiset pakkaukset” vastaa koodi 15 01 06. Luettelossa on myös jätenimike ”komposiittipakkaukset”,? [1] jota vastaa koodi 15 01 05.

7 Tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti 22.3.2005 tehdyn komission päätöksen 2005/270/EY (EUVL L 86, s. 6) 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaan sisältyvän määritelmän mukaan yhdistelmämateriaalipakkauksilla? [2] tarkoitetaan ”pakkauksia, jotka on valmistettu eri materiaaleista, joita ei voida erottaa käsin ja joista yhdenkään osuus ei ylitä tiettyä painoprosenttia”.

Kansallinen säännöstö

8 Jätteitä koskeva yhteisön säännöstö on saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä asetuksella nro 22/97. Tämän asetuksen 6 §:n 1 momentin a kohdassa toistetaan direktiivissä 75/442 esitetty jätteen määritelmä siten, että siinä viitataan kyseisen asetuksen liitteeseen A, johon asetuksen alkuperäisessä versiossa sisältyi ”Euroopan jäteluettelo”, joka korvattiin jäteluettelolla, jossa samoin kuin päätöksellä 2000/532 laaditussa luettelossa jätteet luokitellaan jätenimikkein, joita vastaa koodi. Jätenimikettä ”sekalaiset pakkaukset” vastaa koodi 15 01 06 kuten päätöksessä 2000/532.

1 – Ranskaksi ”emballages composites”.
2 – Ranskaksi ”emballage composite”, joka siis on suomennettu eri tavoin kuin edellä 6 kohdassa mainitussa komission päätöksessä 2000/532.

9 Asetuksen nro 22/97 6 §:n 1 momentin m kohdassa määritellään jätteiden väliaikainen varastointi niiden yhteen keräämiseksi syntypaikalla ennen poiskuljetusta. Siinä määritellään väliaikaisen varastoinnin edellytykset, esimerkiksi sen enimmäiskesto ennen jätteiden hyödyntämistä tai niistä huolehtimista, ja siinä säädetään erityisesti, että on varastoitava laadultaan homogeenisia jätteitä ja noudatettava varastointiin liittyviä teknisiä standardeja. Asetuksen nro 22/97 liitteissä B ja C luetellaan jätteistä huolehtimistoimet ja jätteiden hyödyntämistoimet, joihin sisältyy ennen näitä toimia tapahtunut varastointi samoin varauksin kuin direktiivissä 75/442 säädetään väliaikaisen varastoinnin osalta.

10 Asetuksen nro 22/97 15 §:ssä säädetään, että elinten tai yritysten suorittamaan jätteidenkuljetukseen on liitettävä yksilöintilomake, josta on ilmettävä erityisesti jätteiden tuottajan tai haltijan nimi ja osoite, jätteiden alkuperä, laatu ja määrä, määränpäänä oleva laitos, kuljetuspäivämäärä, kuljetusreitti sekä vastaanottajan nimi ja osoite. Yksilöintilomakkeessa on kohta erityisesti jätteiden kuvailua ja niiden eurooppalaista koodia varten. Asetuksen 20 §:n mukaan maakunnilla on toimivalta valvoa asianomaisen lainsäädännön soveltamista. Erityisesti asetuksen 15 §:n säännösten noudattamatta jättämisen varalta määrättävistä hallinnollisista seuraamusmaksuista säädetään asetuksen 52 §:ssä.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Maceratan maakunnallisen poliisin virkamiehet havaitsivat 17.11.2005, että kuormaautossa, jota kuljetti Daniele Antonelle, kuljetettiin erityyppisistä pakkauksista koostuvia jätteitä, kuten nailonsäkkejä, polystyreenilaatikoita, kuormalavoja ja pahvipakkauksia. Jätteiden kuljetukseen oli liitetty jätteiden yksilöintilomake, jossa oli mainittu koodi 15 01 06, joka vastaa ”sekalaisia pakkauksia”. Tarkastuksen suorittaneet viranomaiset katsoivat, että kyseistä koodia 15 01 06 ei voitu käyttää kuljetetuista jätteistä, koska ne koostuivat eri materiaaleista valmistetuista pakkauksista, jotka oli kerätty yhteen, ja laativat pöytäkirjat, joissa todettiin, että asetuksen nro

22/97 15 §:ää oli rikottu, yhtäältä jätteiden tuottajalle ja toisaalta rekkaa kuljettaneelle Antonellille ja jätteiden kuljettajalle MI.VER:lle. Provincia di Macerata antoi hallinnollisen menettelyn päätteeksi Antonellille ja MI.VER:lle maksumääräyksen, jossa nämä velvoitettiin yhteisvastuullisesti maksamaan 540 euroa. Antonelli ja MI. VER nostivat 4.12.2006 tästä maksumääräyksestä kanteen Tribunale di Anconassa.

12 Pääasian kantajat väittivät Tribunale di Anconassa, että yksilöintilomakkeeseen merkitty koodi oli asianmukainen, ja toissijaisesti, että mahdollisesta virheestä vastuussa oli ainoastaan jätteiden tuottaja. Provincia di Macerata puolestaan totesi, että väliaikaisen varastoinnin yhteydessä eri koodien alaan kuuluvia jätteitä ei tule sekoittaa. Muuten kysymys on luvanvaraisesta jätehuoltotoiminnasta. Se totesi lisäksi, että jos oletetaan, että tällainen jätteiden sekoittaminen olisi sallittua, ”sekalaisia pakkauksia” vastaavaa koodia 15 01 06 sovellettaisiin vain pakkauksiin, ”jotka on valmistettu useasta eri materiaalista”, eikä jätteisiin, jotka koostuvat eri materiaaleista valmistetuista pakkauksista, jotka on kerätty yhteen.

13 Tribunale di Ancona pohti, onko pakkausjätteiden tuottajalla velvollisuus erotella jätteet niiden luokan mukaan ja käyttää päätöksen 2000/532 liitteenä olevassa luettelossa olevia vastaavia koodeja ennen kuin se luovuttaa jätteet niiden kuljettajalle tai vastaanottajalle, minkä vuoksi se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Salliiko – – direktiivissä 75/442 tarkoitettu ’väliaikaisen varastoinnin’ käsite sen, että jätteen tuottaja sekoittaa keskenään Euroopan jäteluettelon, sellaisena kuin siitä säädetään – – päätöksessä 2000/532, eri koodien alaan kuuluvia jätteitä?

2) Jos vastaus on myöntävä, tiedustellaan, voidaanko koodia 15 01 06, ’sekalaiset pakkaukset’, käyttää yksilöimään jätteitä, jotka koostuvat eri materiaaleista valmistetuista pakkauksista, jotka on kerätty yhteen, vai yksilöidäänkö tällä koodilla yksinomaan pakkaukset, jotka on valmistettu useasta eri materiaalista tai jotka koostuvat eri materiaaleista valmistetuista itsenäisistä osatekijöistä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

14 Komissio pohtii kirjallisissa huomautuksissaan, ovatko esitetyt kysymykset merkityksellisiä pääasian ratkaisemisen kannalta siltä osin kuin ne koskevat jätteiden tuottajien velvollisuuksia, kun yhtäältä asetuksen nro 22/97 15 §, jonka vastainen toiminta muodostaa pääasiassa kysymyksessä olevan rikkomuksen, koskee jätteiden kuljetusta ja kun toisaalta ainoastaan Antonelli ja MI.VER ovat ennakkoratkaisupyynnön mukaan nostaneet kanteen tätä rikkomusta koskevasta maksumääräyksestä, mutta kysymyksessä olevien jätteiden tuottaja ei.

15 Tältä osin on syytä palauttaa mieleen, että olettama, jonka mukaan kansallisten tuomioistuinten esittämillä ennakkoratkaisukysymyksillä on merkitystä, voidaan hylätä vain poikkeustapauksissa eli silloin, kun on ilmeistä, että kansallisen tuomioistuimen pyytämällä näissä kysymyksissä tarkoitettujen yhteisön oikeuden säännösten ja määräysten tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen (ks. erityisesti asia C-415/93, Bosman, tuomio 15.12.1995, Kok. 1995, s. I-4921, 61 kohta ja yhdistetyt asiat C-222/05–C-225/05, van der Weerd ym., tuomio 7.6.2007, Kok. 2007, s. I-4233, 22 kohta).

16 Vaikka käsiteltävänä olevassa asiassa esitetyssä ennakkoratkaisupyynnössä ei todeta, mitä oikeudellisia päätelmiä esitettyihin kysymyksiin mahdollisesti annettavista vastauksista voidaan tehdä pääasian ratkaisemisen kannalta, ennakkoratkaisupyynnöstä samoin kuin Provincia de Maceratan esittämistä kirjallisista ja suullisista huomautuksista ilmenee, että viimeksi mainittu määräsi hallinnollisen seuraamuksen sekä kysymyksessä olevien jätteiden tuottajalle että kuljettajalle, koska se katsoi, että ne olivat yhteisvastuullisia kyseisestä rikkomuksesta, minkä Antonelli ja MI.VER kiistävät. Ei siis ole ilmeistä, että pyydetyllä yhteisön oikeuden tulkinnalla ei olisi mitään yhteyttä tämän asian tosiseikkoihin, minkä komissio on lisäksi istunnossa myöntänyt.

17 Tribunale di Anconan esittämät kaksi kysymystä voidaan siis ottaa tutkittaviksi.

Asiakysymys

Ensimmäisen kysymyksen tarkastelu

18 Kansallinen tuomioistuin haluaa ensimmäisellä kysymyksellään selvittää, onko direktiiviä 75/442 ja päätöstä 2000/532 tulkittava siten, että jätteiden tuottaja voi sekoittaa kyseisen päätöksen liitteenä olevan luettelon eri koodeja vastaavia jätteitä keskenään väliaikaisen varastoinnin yhteydessä jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta, vai päinvastoin siten, että jätteet on tästä vaiheesta alkaen lajiteltava ja varastoitava erikseen ja käytettävä tähän tarkoitukseen kyseisiä koodeja.

19 Provincia di Macerata ja Italian hallitus katsovat, että väliaikaisen varastoinnin käsite merkitsee, että jotta jätteiden tuottaja voi väliaikaisesti varastoida jätteet, sen on kerättävä ne luokittain yhteen käyttämällä päätöksen 2000/532 liitteessä olevan luettelon koodeja.

20 Ne toteavat pääasiallisesti, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (yhdistetyt asiat C-175/98 ja C-177/98, Lirussi ja Bizzaro, tuomio 5.10.1999, Kok. 1999, s. I-6881, 54 kohta) seuraa, että vaikka väliaikainen varastointi edeltääkin varsinaista jätehuoltoa eikä siis edellytä lupaa, jäsenvaltioiden on säänneltävä sitä sillä tavoin, että direktiiviin 75/442 sisältyvät ihmisten terveyden suojelua ja ympäristönsuojelua koskevat tavoitteet saavutetaan. Sen sallimisesta, että jätteiden tuottaja voisi ilman lupaa sekoittaa eri koodien alaan kuuluvia jätteitä keskenään, voisi aiheutua vaaraa, ja se hidastaisi jätteiden tosiasiallista ja täydellistä hyödyntämistä, mikä olisi sekä kyseisessä direktiivissä vahvistettujen tavoitteiden että päätöksen 2000/532 mukaisen koodiluokituksen tarkoituksen vastaista.

21 Tältä osin on todettava, että väliaikainen varastointi mainitaan vain direktiivin liitteessä II A, jossa luetellaan jätteiden huolehtimistoimet, ja direktiivin liitteessä II B, jossa luetellaan jätteiden hyödyntämistoimet. Liitteessä A olevasta D 15 kohdasta ja vastaavasti liitteessä B olevasta R 13 kohdasta ilmenee, että väliaikainen varastointi jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta on jätetty direktiivissä 75/442 jätteiden huolehtimistoimiksi tai jätteiden hyödyntämistoimiksi luokiteltujen toimien luettelon ulkopuolelle. Kuten yhteisöjen tuomioistuin toteaa edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Lirussi ja Bizzaro antamansa tuomion 45 kohdassa, se on näin ollen määriteltävä jätehuoltoa valmistelevaksi toimeksi kyseisen direktiivin 1 artiklan d alakohdan mukaisesti.

22 Päätöksessä 2000/532, jolla annettiin direktiivin 75/442 1 artiklan a alakohdan ja direktiivin 91/689 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti laadittu jäteluettelo, ei myöskään säädetä mistään muista toimenpiteistä, jotka koskevat jätteiden väliaikaista varastointia jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta.

23 Näin ollen on todettava, ettei direktiivissä 75/442 eikä päätöksessä 2000/532 velvoiteta jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joissa velvoitetaan jätteiden tuottaja lajittelemaan jätteet ja varastoimaan ne erikseen ja käyttämään tässä tarkoituksessa kyseisen päätöksen liitteenä olevassa luettelossa tarkoitettuja koodeja jätteiden väliaikaisen varastoinnin yhteydessä jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta.

24 Yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa Lirussi ja Bizzaro antamassaan tuomiossa todennut, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on väliaikaisten varastointitoimien osalta valvottava direktiivin 75/442 4 artiklan mukaisten velvollisuuksien noudattamista; tämän säännöksen ensimmäisessä kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että jätteet hyödynnetään tai niistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja käyttämättä menettelyjä tai menetelmiä, joista voi aiheutua vahinkoa ympäristölle. Yhteisöjen tuomioistuin totesi kyseisen tuomion 53 kohdassa, että koska vain väliaikaisestikin varastoidut jätteet voivat aiheuttaa huomattavaa haittaa ympäristölle, on syytä katsoa, että myös väliaikaiseen varastointiin sovelletaan direktiivin 75/442 4 artiklan säännöksiä, joilla pyritään panemaan täytäntöön ennalta varautumisen periaate.

25 Kuten yhteisöjen tuomioistuin on kuitenkin jo useassa yhteydessä todennut, direktiivin 75/442 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa ei täsmennetä, minkälaisia toimenpiteitä jäsenvaltioiden on käytännössä toteutettava sen varmistamiseksi, että jätteistä huolehditaan vaarantamatta ihmisten terveyttä ja aiheuttamatta vahinkoa ympäristölle, mutta se sitoo jäsenvaltioita saavutettavien tavoitteiden osalta, jolloin siinä jätetään näille harkintavaltaa arvioida kyseisten toimenpiteiden tarpeellisuutta (ks. mm. asia C-365/97, komissio v. Italia, tuomio 9.11.1999, Kok. 1999, s. I-7773, tuomion 67 kohta; asia C-420/02, komissio v. Kreikka, tuomio 18.11.2004, Kok. 2004, s. I-11175, 21 kohta ja asia C-135/05, komissio v. Italia, tuomio 26.4.2007, Kok. 2007, s. I-3475, 37 kohta).

26 Tästä seuraa, että vaikka direktiivissä 75/442 ei velvoiteta jäsenvaltioita toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä, joissa velvoitetaan jätteiden tuottaja lajittelemaan jätteet ja varastoimaan ne erikseen ja käyttämään tässä tarkoituksessa päätöksen 2000/532 liitteenä olevassa luettelossa tarkoitettuja koodeja jätteiden väliaikaisen varastoinnin yhteydessä jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta, jäsenvaltioiden on toteutettava tällaisia toimenpiteitä, jos ne pitävät niitä tarpeellisina kyseisen direktiivin 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

27 Edellä esitetty huomioon ottaen ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivi 75/442 ja päätös 2000/532 eivät ole esteenä sille, että jätteen tuottaja sekoittaa kyseisen päätöksen liitteenä olevan luettelon eri koodien alaan kuuluvia jätteitä keskenään väliaikaisen varastoinnin yhteydessä jätteen syntypaikalla ennen poiskulje-

tusta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin toteutettava toimenpiteitä, joissa velvoitetaan jätteiden tuottaja lajittelemaan jätteet ja varastoimaan ne erikseen jätteiden väliaikaisen varastoinnin yhteydessä jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta ja käyttämään tässä tarkoituksessa kyseisessä luettelossa tarkoitettuja koodeja, jos ne pitävät kyseisiä toimenpiteitä tarpeellisina kyseisen direktiivin 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Toisen kysymyksen tarkastelu

28 Kansallinen tuomioistuin haluaa toisella kysymyksellään selvittää, että jos ensimmäiseen kysymykseen annettava vastaus on myöntävä, voidaanko päätöksen liitteenä olevassa luettelossa tarkoitettua koodia 15 01 06, ”sekalaiset pakkaukset”, käyttää yksilöimään jätteitä, jotka koostuvat eri materiaaleista valmistetuista pakkauksista, jotka on kerätty yhteen, vai yksilöidäänkö tällä koodilla yksinomaan pakkaukset, jotka on valmistettu useasta eri materiaalista.

29 Kuten tämän tuomion 22 kohdassa on todettu, päätöksessä 2000/532 ei säädetä väliaikaisesta varastoinnista jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta. Sen tavoitteena on yksinkertaisesti jätteiden nimikkeistön laatiminen direktiivin 75/442 1 artiklan a alakohdan ja direktiivin 91/689 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti, eikä siinä säädetä minkäänlaisesta velvollisuudesta.

30 Koska tämä nimikkeistö on toistettu Italian säännöstössä, toiseen kysymykseen on kuitenkin vastattava, ja tätä varten on tulkittava kyseisen päätöksen liitteenä olevan luettelon koodia 15 01 06 vastaavaa sekalaisten pakkausten käsitettä tämän käsitteen yhdenmukaisen tulkinnan varmistamiseksi siltä varalta, että kansallinen tuomioistuin

katsoo, että kun erityisesti otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, sitä on sovellettava pääasiassa (ks. vastaavasti erityisesti asia C-217/05, Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio, tuomio 14.12.2006, Kok. 2006, s. I-11987, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Tältä osin on huomattava, että päätöksessä 2000/532, jossa ainoastaan vahvistetaan jätteiden nimikkeistö, ei määritellä käsitteitä, jotka vastaavat sen liitteenä olevan jäteluettelon eri koodeja. Päätökseen 2005/270 sitä vastoin sisältyy joukko määritelmiä, myös ”yhdistelmämateriaalipakkausten” määritelmä, joka on merkityksellinen, koska päätöksessä 2000/532 mainitaan tämäntyyppisiä pakkauksia vastaava koodi 15 01 05. Yhdistelmämateriaalipakkaukset määritellään päätöksen 2005/270 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ”pakkauksi[ksi], jotka on valmistettu eri materiaaleista, joita ei voida erottaa käsin ja joista yhdenkään osuus ei ylitä tiettyä painoprosenttia”.

32 Koska tämä yhdistelmämateriaalipakkausten määritelmä vastaa sitä, mitä kansallinen tuomioistuin tarkoittaa ”pakkauksilla, jotka on valmistettu useasta eri materiaalista”, ja eri koodeja, jotka tämän tyyppisille pakkauksille ja ”sekalaisille pakkauksille” on annettu päätöksen 2000/532 liitteenä olevassa luettelossa, tästä seuraa, että sekalaisten pakkausten käsite ei kata ”pakkauksia, jotka on valmistettu useasta eri materiaalista”, vaan sitä sovelletaan jätteisiin, jotka koostuvat eri materiaaleista valmistetuista pakkauksista, jotka on kerätty yhteen.

33 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että kun kansallisessa säännöstössä toistetaan päätöksen 2000/532 liitteenä oleva jäteluettelo, ”sekalaisia pakkauksia” vastaavaa koodia 15 01 06 voidaan käyttää osoittamaan jätteitä, jotka koostuvat eri materiaaleista valmistetuista pakkauksista, jotka on kerätty yhteen.

Oikeudenkäyntikulut

34 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Jätteistä 15.7.1975 annettu neuvoston direktiivi 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella N:o 1882/2003, sekä jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta 3.5.2000 tehty komission päätös 2000/532/EY eivät ole esteenä sille, että jätteen tuottaja sekoittaa päätöksen 2000/532 liitteenä olevan luettelon eri koodien alaan kuuluvia jätteitä keskenään väliaikaisen varastoinnin yhteydessä jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta. Jäsenvaltioiden on kuitenkin toteutettava toimenpiteitä, joissa velvoitetaan jätteiden tuottaja lajittelemaan jätteet ja varastoimaan ne erikseen jätteiden väliaikaisen varastoinnin yhteydessä jätteen syntypaikalla ennen poiskuljetusta ja käyttämään tässä tarkoituksessa kyseisessä luettelossa tarkoitettuja koodeja, jos ne pitävät kyseisiä toimenpiteitä tarpeellisina direktiivin 75/442, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1882/2003, 4 artiklan ensimmäisessä kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.**

2) **Kun kansallisessa säännöstössä toistetaan päätöksen 2000/532 liitteenä oleva jäteluettelo, ”sekalaisia pakkauksia” vastaavaa koodia 15 01 06 voidaan käyttää osoittamaan jätteitä, jotka koostuvat eri materiaaleista valmistetuista pakkauksista, jotka on kerätty yhteen.**

Allekirjoitukset